

Választás és sorsválasztás

(Egy hónappal ezelőtt az alábbi cikket írtam városkánk újságjába, de annak szerkesztője nem akarta közölni, így ismerőseimnek és a helybelieknek küldtem el digitális levélként.)

Az idej országgyűlési választás tétjének két szintje van. Az egyik a hagyományos, a normális időkben szokásos tét: ki-ki neveltetése, világnézete, élettapasztalatai alapján – persze, többé-kevésbé befolyásoltatva a média által – valamelyik politikai formációhoz kötődik, elhiszi a mondandóját, és rászavaz. Ezen a szinten – valójában észre sem vesszük – azt tükrözi a voks, hogy ki miként viszonyul a nemzet történelméhez.

Egy, a hazánkban kb. 120 éve számottevő eszmét követ-e valaki, mely szerint a nép boldogulása abban áll, hogy a gazdagoktól el kell venni, amit lehet, és az elvett javaknak egy részét, de ugye a másét, az elvevők szétosztják a szegények közt. Eközben az elvevők jogosnak tartják, de nem hirdetik, csak gyakorolják, hogy nekik jussuk van úgy élni, mint a gazdagoknak. A rászorulókat meg, rászokva a róluk való gondoskodásra, elvárják, hogy ez az érdem és munka nélkül való „biztos” jövedelem nekik mindenképpen járjon.

A másik eszme képviselői úgy tartják, hogy a gazdagoknak törődniük kell a szegényekkel a keresztény alapú erkölcsiség jegyében. Olyan méltó munkát kell számukra előteremteniük, amely alapja lesz a méltó bérnek, és a valóban rászorulókat egyenes arányú közteherviseléssel kell megsegíteni. Be kell látni, az általános emberi gyarlóság miatt ez az elv sem vált makula nélküli gyakorlattá, mert az önzés nagy kísértés, és keresztény norma kell a féken tartásához, de ennek ellenére tisztességes elv, nem úgy, mint az előbbi.

E kétféle eszmei alap úgy mutatkozik meg a való életben, hogy az első tömegegyedé és így könnyedén manipulálhatóvá teszi az embereket. A másik a hagyományos közösségekre – család, szerves helyi közösségek, nemzet – fókuszál, így erősebb szuverenitásban élhetnek a személyek.

Minden párt programjában (adók, bérek, juttatások, oktatás, egészségügy, külpolitika stb.) e két elv valamelyike érhető tetten. Itt jegyzem meg, el kell ismerni, hogy személyes boldogságunk természetesen függ attól, országosan kik szervezik életünk társadalmi kereteit, de a személyes boldogság gyökere sosem az intézményes intézkedésekből ered!

Az idej választás tétjének van egy magasabb szintje is. Ki-ki bizonyára érzi a zsigereiben, hogy a közhelynek számító „felgyorsult a világ” kifejezés mit takar. Azt, hogy európai civilizációnk szétesése áradásszerűen folyik. Európa-Titanic már összeütközött a jéghegygel. (Kolundzsija Gábor fejtette ki ezt az allegóriát egy remek írásában.) A történés tünete, hogy minden, évezredek kiérlelte, állandó érték mállóban van, úszik el. Nagy erők kérdőjelezik meg őket, és fáradoznak hiteltelenítésükön (gondoljunk a természetes nemekre, a házasság és család tartalmára, az emberi élet természetfeletti szentségére, a nemzet mint közösség létjogosultságára stb.). Egyáltalán, hogy értékek állandóak lehetnek, sőt isteni eredetűek, már ezt sem fogadják el a „modernek”. Ami állandó alapérték, az ő értelmezésük szerint egyenlő az elmaradottsággal. Ez az ideológiai nyomulás és agymosás odavezet, hogy a hagyományos értékeket relatívvá silányítják, a devianciákat egyenjogúsítani igyekeznek, az erkölcsi bűnök iránt megértést tanúsítanak. Eszükbe sem jut már, hogy egy felebarátnak esendő társa felé szeretettel kell fordulnia, nem

a hibás tetteit kell tisztelnie. A „másság tiszteletét” követelők ma már világméretű erővel, terrorisztikus módon épp a hagyományos, állandó emberi alapértékeket követőkkel szemben nem gyakorolják a „másság tiszteletét”. Ennek az agresszióknak az a következménye, hogy az európai civilizáció saját öngyengítése által szétesik, és néhány évtized múlva Európa Eurábiává vagy Eufrikává válhat. Az „értéksemlegesség” szellemi vákuumot okoz, és ezt úgyesen betölti az iszlám. Hogy képpel jelenítem meg az esélyes jövőt, lássuk magunk előtt az Európai Unió zászlaját: csillagai eredetileg a Szűzanya koronáját jelölik, de Európa vezetősége már nem vállalta, hogy feltüntesse a csillagok között Fiának jelét. Pár évtized múlva viszont bekerülhet oda a hold a csillaggal...

Április 8-án nem elvetve, de meg kell haladnunk szokásos gondolkodásunkat, hogy csak azt nézzük mindnyájan a szavazófülkébe menet, ki képviseli a saját magam által hitt jót, vagy esetleg milyen sérelmet akarok a magam módján megtorolni. Azt is kell néznünk, mi a jó gyermekeinknek és (leendő) unokáinknak a későbbiekben! Az áprilisi választás tétjének felsőbb szintje tehát évtizedes, sőt, évszázados távlatú! Érdemes ezt mérlegelni! Különösen szeretettel ajánlom ezt a gondolatot azoknak, akiket az állandó egzisztenciális küszködés elkészerít és megkészerít. Érdemes élni szavazati jogukkal – utódainkért!

A szellem világának Titanicján még fenntartják a látszatot: a nagyszalonban szól a zene, az emberek még kiöltözöttek esznek, isznak, táncolnak, még fénylenek a csillárok, csillognak az

ékszerek, mintha mi sem történt volna, de a hajó már léket kapott. A Carpathia (tehát Kárpátia) azonban fedélzetére veszi azokat, akiket csak lehet, az amúgy is rajta tartózkodók mellé.

Gondolkozzunk el április 8-áig minél gyakrabban a sorsválasztás szó jelentésén!

Utóirat

Majdnem 3 millió szavazópolgár megérezte vagy tudta, hogy sorsválasztás történik április 8-án, és bizalmat szavazott az eddigi jobbközép pártszövetségnek. Nem egy makulátlan emberekből álló politikai közösség győzött, olyan sosem volt és nem is lesz a történelemben, hanem egy, a kereszténységhez ragaszkodni akaró szellemi erő, a Carpathia. Ez a hajó fogta tehát a vészjelzéseket. Hajt a Titanic felé, már kapcsolatban van vele, de nem mentheti meg. Úgy tűnik, Nyugat-Európa, vagy pontosabb, ha azt mondjuk, a nyugati liberális demokrácia elsüllyed. Akik kitartanak benne, nem személyileg vesznek oda, hanem életüket élük tovább egy démonikus létben, egy „alvilági” létben, egy fojtott, cseppfolyós, sósvízű létben – egészen addig, amíg ki nem mondják kétségbeesve és őszintén: – Jézus Krisztus, ments meg! És a Vízen Járó kézen fogja egyenként a lidérces éberálmukból felocsúdotkat, és elvezeti őket a mentőhajóhoz. Mindig csak egyenként, és csak őket.

E kiegészítést írtam annak jegyében, hogy április 8-a az isteni irgalmasság vasárnapja volt.

2018. április 18.